

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 9299

Doknr.
311400

Dato
03-11-2020

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har d. 22. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 456 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål nr. 456:

”Vil ministeren kommentere notatet »Forbud mod religiøs påklædningen mv. for medarbejder med borgerkontakt«, udarbejdet af Horten advokater til Hortens Kommune (jf. UUI alm. del – bilag 174)? Der ønskes især en vurdering af; om et byråd kan behandle et sådan forslag? Hvis ikke, hvad vil regeringen så gøre for at sikre, at kommunalbestyrelser for den mulighed? om et sådan forslag kan vedtages? Hvis ikke, hvad vil regeringen så gøre for at sikre, at kommunalbestyrelser for den mulighed? om ministeren finder det rimeligt, at eksempelvis ældre skal mødes med det muslimske tørklæde i eget hjem i forbindelse med rengøring og/eller personlig pleje; eller om regeringen vil sikre hjemmel til, at den pågældende borger kan fravælge dette? om ministeren finder det rimeligt, at en kommunalbestyrelse har begrænsede beføjelser til at sikre, at deres borgere skærmes for det muslimske tørklæde i eget hjem i forbindelse med rengøring og/eller personlig pleje?”

Svar:

1. Det fremgår af det vedhæftede notat (UUI alm. del – bilag 174), at spørgsmålet og notatet vedrører en konkret sag i Horsens Kommune.

Det følger af reglerne i lov om kommunernes styrelse om tilsynet med kommunerne, at dette varetages af Ankestyrelsen med Social- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed. Ankestyrelsens tilsyn er et retligt tilsyn. Det betyder, at Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Ankestyrelsen beslutter selv, om der er anledning til at rejse en tilsynssag.

Derfor kan jeg ikke udtale mig om den konkrete sag.

2. Generelt kan jeg dog oplyse følgende om de regler, der er berørt i spørgsmålet og notatet, og som ligger inden for mit ansvarsområde:

Det enkelte medlem af kommunalbestyrelsen har efter § 11, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse mulighed for at rejse en sag i kommunalbestyrelsen. Efter denne bestemmelse kan ethvert medlem af kommunalbestyrelsen for denne indbringe ethvert spørgsmål om kommunens anliggender samt fremsætte forslag til beslutninger herom.

Medlemmets anmodning om at få en sag på dagsordenen skal fremsættes senest otte dage før kommunalbestyrelsens møde.

Initiativretten giver medlemmet ret til at få en sag på kommunalbestyrelsens dagsorden, jf. dog nedenfor om kommunalbestyrelsens afvisning af ulovlige forslag fra dagsordenen.

Det antages således, at borgmesteren er forpligtet til at optage alle rettidigt indkomne forslag fra medlemmerne på det udkast til dagsorden for kommunalbestyrelsens møde, som udsendes til medlemmerne inden mødet. Borgmesteren kan ikke afvise at optage et medlemsforslag på udkastet til dagsorden under henvisning til, at det ikke vedrører et anliggende for kommunen, eller under henvisning til, at vedtagelse af forslaget i øvrigt vil være ulovlig.

Kommunalbestyrelsens møde indledes med, at kommunalbestyrelsen tager stilling til dagsordenen på grundlag af det udkast hertil, som er udsendt. Hvis borgmesteren mener, at et forslag ikke lovligt kan behandles af kommunalbestyrelsen, skal borgmesteren ved kommunalbestyrelsens godkendelse af dagsordenen gøre opmærksom på, at sagen efter borgmesterens opfattelse ikke kan behandles. Også et medlem kan rejse indsigelse imod behandlingen af en sag, der er optaget på udkastet til dagsordenen.

Det kan undertiden give anledning til tvivl, om et forslag lovligt kan behandles af kommunalbestyrelsen. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at sagen klart falder uden for kommunalbestyrelsens kompetence, må kommunalbestyrelsen kunne træffe beslutning om at afvise sagen fra dagsordenen. Hvis det ikke på grundlag af forslagets ordlyd kan afgøres, om sagen lovligt kan behandles af kommunalbestyrelsen, kan kommunalbestyrelsen derimod ikke afvise forslaget fra dagsordenen.

Hensynet til at undgå begrænsninger i medlemmernes adgang til at udøve deres forslagsret taler for, at der alene består en snæver adgang til at afvise sager fra dagsordenen.

Ved vurderingen af, om en sag må antages klart at falde uden for kommunalbestyrelsens kompetence og dermed kan afvises, må det afgørende være, om det pågældende dagsordenspunkt har et sådant indhold, at der ikke inden for rammerne af dagsordenspunktet vil kunne træffes en lovlig beslutning, bortset fra en beslutning om forkastelse af forslaget.

Hvis der gennem forslag, som ligger inden for rammerne af den pågældende sag, således som denne er angivet i dagsordensudkastet, kan træffes en lovlig beslutning om udførelse af en foranstaltning eller om fremsættelse af en tilkendegivelse m.v., er kommunalbestyrelsen således ikke berettiget til at afvise sagen fra dagsordenen.

Hvis kommunalbestyrelsen, selv om borgmesteren har indstillet et medlemsforslag til afvisning fra dagsordenen, vedtager dagsordenen med dette forslag, vil det skulle behandles som en sag på dagsordenen.

Når sagen er på dagsordenen, har det medlem, der har fremsat forslaget, ikke mere rådighed over sagen. Det er kommunalbestyrelsen, der beslutter, hvordan sagen videre skal behandles. Kommunalbestyrelsen kan herunder beslutte, at sagen skal udsættes til et senere møde, eller henvise sagen til afgørelse i udvalg eller forvaltning.

Spørgsmålet om, hvorvidt et medlemsforslag eller et hvilket som helst andet forslag lovligt kan vedtages i kommunen, herunder af kommunalbestyrelsen, beror på, om den foreslåede beslutning er et kommunalt anliggende og i øvrigt er lovlig.

3. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune lovligt kan træffe en beslutning om at forbyde ansatte med borgerkontakt at bære religiøse symboler, henhører under justitsministeren.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst følgende:

”Et generelt forbud for alle kommunalt ansatte med borgerkontakt mod at bære markante religiøse symboler, herunder hovedbeklædningsgenstande, der dog ikke omfatter mindre religiøse symboler som f.eks. smykker, rejser tilsvarende spørgsmål i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og grundloven som beslutningsforslag nr. B 36 (2018-19 (1. samling)) om forbud mod, at alle offentligt ansatte bærer religiøs hovedbeklædning på arbejde. Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til Udlændinge- og Integrationsministeriets besvarelse af 1. marts 2019 på spørgsmål nr. 3 vedrørende B 36.”

Den nævnte besvarelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet vedlægges efter aftale med Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Astrid Krag

Bilag:

Bilag 1. Udlændinge- og Integrationsministeriets besvarelse af 1. marts 2019 på spørgsmål nr. 3 vedrørende B 36 (2018-19 (1. samling)).